

Milí přátelé,

Pomalu se blížíme k měsíci, kdy slavíme *Martinské posvícení* a také pamatujeme na svoje drahé zemřelé v modlitbě a při mši sv. Jako v předchozích letech mi můžete předávat jejich jména k modlitbě a zveřejnění ve Zvonu.

V tomto čísle přinášíme pokračování textu o svátosti smíření, (svaté zpovědi), spolu s návodem ke zpytování svědomí. Toto zpytování vede k hlubšímu křesťanskému životu a probouzí nás tehdy, když si myslíme, že "nemáme žádné hříchy." Pak je připojen konkrétní postup svátosti smíření.

Připojujeme také zprávu o pouti na Hostýně, která připomněla 50. výročí památné orelské pouti z roku 1948, a několik internetových adres.

Ještě je stále k dostání kniha, kterou přivezl pan kancléř Kavička "Mariánská Legenda," vytvořená básníkem Václavem Renčem ve vězení. Její vznik snad nemá obdobu v historii literatury. Radomír Malý o ní píše v doslovu knihy: "...vznikla úplně bez tužky a bez papíru v hlavě básníka - vězně, který ji recitoval svým druhům v utrpení. Ti se jí naučili nazpaměť, aniž cokoliv napsali, snad jen drobné útržky, které se jim podařilo zaznamenat v těžkých podmínkách bolševických koncentráků."

žehná P. Jindřich Kotvrda

SETKÁNÍ S MILOSRDNÝM KRISTEM

(pokračování Fr. Joseph M. Champlin)

Co máme říkat?

Zde je důležité si pamatovat, že na slovech nezáleží, že je důležitý postoj našeho srdce. Pokud z jakýchkoli důvodů kající zapomněl obvyklou formuli nebo jednoduše neví jak se vyznávat, pak je dobře se prostě zeptat. "Jsem nervózní a zmatený, můžete mi pomoci?"

Vyjádření lítosti nad hříchy a naznačení úmyslu změny našeho života v budoucnosti, jsou nezbytné prvky pro dobré přijetí této svátosti.

Říci svoje hříchy

Jen závažné nebo smrtelné hříchy musí být vyznány. Ty mají být zmíněny zvlášť a pokud možno i s údajem kolikrát k nim došlo, stejně jako okolnosti, které mění jejich podstatu. Je na nás,

jestli chceme vyznat i méně závažné hříchy. Jak už bylo řečeno, může to být duchovně prospěšné. Záleží na naší volbě. Můžeme tedy vyznat jen něco a zbytek vynechat.

Abychom se připravili na vyznání, potřebujeme nahlédnout do vlastního srdce a zkoumat svoje svědomí. Lze to udělat například tak, že se ptáme sami sebe: "Udělal jsem něco, co se mi nyní zdá špatné?" "Vykonal jsem to, co jsem měl konat?" "Proč jsem to udělal, nebo neudělal?". "Jak mohu být lepším?"

Nebo můžeme přemýšlet o svých vztazích k Bohu, k druhým, ke světu okolo a k sobě samým. Nebo lze srovnat svůj život se ctnostmi, blahoslavenstvími nebo příkázáním.

Zvláštním způsobem přípravy je projít si následující zpytování svědomí. Přečíst si každý den kousek a porovnat svůj život by bylo velmi účinnou vzdálenou přípravou k přijetí svátosti. Pomohlo by nám to rozvinout jasný křesťanský pohled na život.

Zrcadlo svědomí k prohloubení duchovního života

(Společný zpěvník českých a moravských diecézí str. 76-80)

Vztah k Bohu

Je Bůh nejbližší, naprosto nejdůležitější osoba v mém životě?

Je Bůh v centru mé pozornosti nebo je na okraji? Smýšlím o něm jako o tom, který utváří celý můj život a svět ve kterém žiji? Věřím z hloubi srdce, že on je zdrojem a cílem mého života?

Je má modlitba setkáním s tímto Bohem nebo jen záležitostí zvyku, odříkávání? Jsem v ní zaměřen na Boha a jeho království nebo výhradně na sebe, svá přání a starosti? Snažím se o modlitbu soustředěnou? Nemodlím se jen v nouzi?

Věřím, že mše je zpřítomnění toho zdaleka nejdůležitějšího v životě mém i v životě společnosti? Vážím si mše? Slavím ji nebo si ji jen odstojujím, odsedím? Zúčastňuji se eucharistické hostiny?

Je pro mě neděle dnem Páně? Dnem prohloubení života s Bohem náboženskou četbou, modlitbou, náboženským vzděláním sebe, dětí, dnem rodinného společenství, skutků lásky?

Je pro mne pátek dnem kajcnosti? Stanovil jsem si kající skutek (sebezápor, skutek zbožnosti, lásku k bližnímu) a vykonávám jej pravidelně?

Mám snahu stále lépe poznávat, vzdělávat se ve víře? Mám snahu vyřešit si náboženské problémy, námítky, nebo to odsouvám, odkládám, nechávám v sobě hromadit, nezajímá mě to? Kdy jsem se naposled zamyslel nad svou vírou? Kdy jsem naposled četl bibli, náboženskou knihu? Kdy jsem s někým o Bohu, o víře rozmlouval?

Jsem si vědom toho, že základní poslání mého života je spolupracovat s Bohem v církvi na spásu světa? Jak moc mi leží na srdci věc Božího království v rodině, v zaměstnání, ve farnosti? Co pro to konkrétně dělám? Spoluvytvářím společenství ve své farnosti? Nezlobím se, nehněvám se, nepomlouvám, nemluví s někým z farní obce? Podílím se na službách ve farnosti?

Vztah k bližním

Snažím se vidět v každém bližním Krista, kterému mám v tomto člověku sloužit?

Neptám se pouze, zda jsem někomu neublížil, místo abych se ptal, zda jsme někomu udělal dobře? Nejsem pohodlný sobec? Dovedu se obětovat pro druhé? Mám zájem na tom, čím žijí

příslušníci mé rodiny (manželka, děti, staří rodiče)? Udělám si pro ně denně potřebný čas? Je mi jasný můj podíl na povinnostech v provozu rodiny a plním ho? Oceňuje podíl ostatních? Spoluvytvářím dobré rodinné vztahy a dobrou atmosféru?

Je naše manželství obrazem vztahu Krista a církve? Je pro mě manželství nosný životní vztah nebo všední otravné soužití? Mám k manželce, manželovi lásku, úctu a věrnost, které jsem při sňatku slíbil, slíbila? Mám zájem na tělesném a duchovním dobru manželky, manžela? Stává se vztahem ke mně lepší? Je v manželském setkání opravdu láska nebo jen pud?

Věnuji se křesťanské i osobnostní výchově dětí? Vychovávám je pouze k poslušnosti nebo k zodpovědnému používání svobody? Vedu je ke křesťanským kamarádstvím, umožňuji jim je?

Hledal jsem snoubence, který je věřícím katolíkem?

Mám úctu k Božímu daru plodivé síly? Uchovávám si v dnešní době sexuality ve svém stavu svobodném, manželském čistotu smýšlení i těla? Naučil jsem se ovládat pud nebo mu v některé oblasti (fantazie, žádosti, pohledy, skutky) podléhám? Dovedu omezit vztahy, které jsou nebezpečné? Jak se stavím k dvojsmyslným, zbytečným, poťouchlým řečem kolem sexu? Neoblékám se, nechovám se dráždivě?

Neudržuji blízké a intenzivní přátelství s necharakterními lidmi, nenechávám se jimi ovlivnit? Snažím se, aby přátelská setkání měla křesťanský charakter?

Někomu jsem nadřazený, někomu podřazený, s někým na stejné úrovni. Jsou mi tyto vztahy ke konkrétním nejbližším lidem jasné? Nechci vždy hrát prim? Nepřisvojuji si práva, která mi nepatří? Nejsem despotický? Nechovám se nadřazeně? Nevyžadují péči, pozornost, služby, ohleduplnost, které neoplácím? Neháži svou zodpovědnost na druhé? Uznávám zodpovědnost druhého a tedy i jeho právo rozhodovat? Uznávám práva a spoluzodpovědnost dětí v rodině?

Dbám rozumně o zdraví své i lidí kolem sebe? Nejsem nestřídmý v jídle, alkoholu, cigaretách, kávě, drogách, lécích, zábavách? Jak se chovám jako řidič? Přijal jsem v postoji k sobě i k druhým, že interrupce je vražda?

Snažím se na pracovišti vytvářet dobrou atmosféru? Jsem křesťan i v zaměstnání? Modlím se a obětují se za spolupracovníky?

Mám radost z každého dobra, mrzí mě každé zlo, i když se dějí nepřátelům? Nezelehčuji dobro, které udělali jiní? Mluví v běžných rozhovorech o věcech dobrých nebo špatných (stěžuji si, nadávám, kritizuji)? Dovedu cokoli odpustit? Neužívám se, neotravuji sebe i okolí opravdovými i domnělými křivkami? Jsem přející nebo závistivý?

Nestavím se k druhým tvrdě kriticky? Dovedu je na opravdové chyby upozornit s úctou k nim, do očí? Dovedu sám kritiku přijmout? Mluví a mlčím v pravý čas a o pravých věcech? Nepodkládám jednání druhých zlé úmysly? Snažím se spory utišit nebo je podporuji, podílím se na nich?

Vztah k sobě

Dívám se na sebe jako na soukromou osobu nebo jako na křesťana spojeného s Kristem a církví?

Snažím se pravdě podívat do očí, poznat ji, přiznat omyl, opravit mylný názor nebo před poznáním pravdy utíkám, zarputile trvám na svém? Nenalhávám si něco? Mluví pravdu, i když je

ZVON

to zatěžko? Dbám na to, že každý člověk má právo na dobrou pověst? Nelichotím, nepřetvařuji se, nejednám nečestně? Nezneužívám polopravd?

Pečuji o to, abych měl svůj vlastní uvážený názor nebo jsem jen součást davu a bezmyšlenkovitě přejímám a opakuji hlas většiny? Roste tento můj názor z křesťanství?

Jak se stavím k příležitostem k dobrému: využívám je, nevšímám si jich, promarnuji je? Jak využívám čas: intenzivně, mrhám jím, proboumám, prolenuším, provykládám, věnuji jej pouze sobě nebo jej mám i pro druhé, pro sebevzdělání, pro nejrůznější dobro? Dovedu se radovat? I z maličkostí? Dovedu se vyhýbat příležitosti ke zlému? Nezavdávám příčinu k jakémukoli zlu? Dovedu zlu moudře předcházet, zabránit?

Je pro mě majetek prostředkem k dosažení vyšších hodnot nebo je mi cílem? Je pro mě práce službou druhým nebo jen prostředkem výdělku? Vykonávám poctivě práci za kterou jsem placen? Rozlišuji správně své a cizí? Umím ze svého dát tam, kde je potřeba?

Vyjádření lítosti a touhy po obrácení

Po vyznání hříchů a rozhovoru s knězem vyjadřujeme svoji lítost a rozhodnutí k obrácení. Starší katolíci si pamatují ustálený ÚKON LÍTOSTI: "Těchto a všech svých hříchů lituji..." Je to jistě přiměřené i pro sv. zpověď dnes. Vyjádření lítosti vlastními slovy, je ovšem také velmi vhodné. Další možností je použít některý z následujících způsobů.

Milosrdný Otče, vracím se k tobě jako ztracený syn a volám: "Zhřešil jsem proti tobě a nejsem hoden nazývat se tvým synem/dcerou." Ježíši Kriste, Spasiteli světa, prosím společně s kajícím zločincem, Jemuž jsi slíbil ráj: "Pane, pamatuj na mě ve svém království." Duchu Svatý, prameni lásky, volám k tobě s důvěrou: "Očisti mé srdce, a pomoz mi kráčet jako dítě světla."

Pane Ježíši, otevřel jsi oči slepých, uzdravil jsi nemocné, odpustil jsi hříšné ženě, když tě Petr zapřel, ujistil jsi jej svou láskou. Slyš moji modlitbu a odpusť moje hříchy, obnov v mém srdci tvoji lásku, pomoz mi žít v dokonalé jednotě s ostatními křesťany, abych mohl hlásat tvoji spasitelnou moc celému světu.

Bože, ve své dobrotě se nadě mnou smiluj. Nehleď na má provinění, ale sejmí všechnu moji vínu. Stvoř ve mně čisté srdce a obnov ve mně upřímného ducha.

Jak slavit svátost smíření?

Důležitá je krátká příprava. V krátké modlitbě pros Boha o světlo, lítost a odvalu. přečti si některou z biblických textů, které mluví o odpuštění (např. o ochmutém Lk 5,17-19, nebo o odpuštění hříšné ženě Jan 8,1-11, nebo o kajícím zločinci Lk 23,39-43, nebo o kající ženě Lk 7,36-50 atd....) Pak vstup do zpovědní místnosti, vyber si vyznání v anonymitě, či tváří v tvář. Slavení svátosti obvykle probíhá takto:

1. Udělej znamení kříže
2. Připoj se ke kněžově modlitbě slovem "Amen"
3. Naslouchej úryvku z Písma Sv.
4. Vyznej svoje hříchy

5. Je li to k prospěchu, promluv s knězem o svém duchovním stavu.
6. Přijmi pokání (modlitbu, skutek lásky, nebo jiný úkon), který ti kněz uloží
7. Vyjádři lítost
8. Připoj slovo "Amen" ke kněžovým slovům rozhřešení:

Bůh, Otec veškerého milosrdenství, smrti a vzkříšením svého Syna, smířil se sebou celý svět a na odpuštění hříchů dal svého svatého Ducha. Ať ti skrze tuto službu cirkve odpustí hříchy a naplní tě pokojem. Uděluji ti rozhřešení, ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

9. Na knězova slova: "Děkujte Bohu, protože je dobrý," odpověz slovy: "jeho milosrdenství trvá navěky."
10. Když tě kněz propustí, řekni "Díky", nebo "Bohu díky." Pak zůstaň několik minut v tichém rozjímání ve vděčnosti za to, že Bůh ulevil tvému srdci.

Orelská pouť na sv. Hostýně 1998

Už z dálky nám svítila zlatá kopule baziliky v tmavé zeleni hostýnských kopců. Vyjeli jsme s několika přáteli tentokrát dřívě, abychom se mohli zúčastnit sobotního programu. Zazpívali jsme si několik mariánských písní a v autě začínala převládat pouťová nálada. Po příjezdu k bazilice nás vítalo množství bratří a sester, tam už pracovali od ranních hodin. Děvčata Braunerova se ihned přihlásila k pořadatelské službě a já s ostatními jsme si šii prohlédnou výstavu dějím Orla, dílo bratra Papeže, který tomu věnoval pěknou řůru týdnů. Dobře vystihl počátky Orla, který má své kořeny v organizaci katolických tovaryšů na konci minulého století. Přešel pak do roku 1909, kdy se stává Orel samostatnou organizací s převzetím jména po slovinské katolické tělovýchovné organizaci. Dále se probíráme začátky orelské organizace, její účast v legiích první světové války, zákrokem na pomoc mladé vlasti proti hordám Béla Kuhna a další epizody krásné i tragické v dějinách Orla. Zastoupena je také Župa svatováclavská v zahraničí.

Zatím venku přibývá poutníků, většinou mladých, kteří pěšky a na kolech přicestovali s úsměvy na tvářích. Několik tisíc jich zaplnilo prostranství před bazilikou, kde se setkali s čelnými představiteli Orla a dohromady se zúčastnili mše svaté v naplněné bazilice.

Po setmění začal koncert křesťanské hudby a zpěvu na prostranství před kaplí Sv. Jana Sarkandra. Po tomto zdařilém vystoupení, kdy hudba se střídala se zpěvem a poezií jsme se shromáždili k večerní křížové cestě. Tisíc rozžatých svíček se mihotalo mezi stromy od jednoho zastavení k druhému. Skoro jsem si přál, aby tento kouzelný večer neměl konce. Nikomu se nechtělo jít spát. Vystávali jsme v hloučcích, poznávali se navzájem a vychutnávali krásu večera a dobrého moravského vínka.

Ráno se probouzelo z husté mlhy, která zahalila okolní krajinu jako nakypřená peřina. Od sedmi hodin vystupovaly zástupy poutníků po příkrých schodech k bazilice, vlny jedna za druhou plynuly všechna prostranství tohoto poutního místa.

Uderem desáté vyšlo slavnostní procesí vedené sedmdesáti historickými prapory za zvuku řízných orelských pochodů k tribuně s poutním oltářem. Bohoslužbu celebroidal otec kardinál Miloslav Vlk spolu s duchovním rádcem Orla biskupem Otčenáškem a zúčastněnými kněžími, kteří přijeli se svými jednotami.

V myšlenkách jsem se vracel zpět, kdy před padesáti lety jsem se zúčastnil zde na tomto místě orelské pouti za jiných okolností. Tenkrát bylo toto sdružení zoufalým výkřikem proti bezpráví bezbožného komunismu. Na sto dvacet tisíc členů Orla přišlo, aby u nohou Panny Marie vylilo hořkost svých srdcí, žalovalo a modlílo se za svůj národ a církvev. Psal se rok 1948 a Orel už měsíce oficiálně neexistoval. Jeho majetek byl rozkraden a členstvo prý sloučeno v jiných organizacích, poslušných režimu. Jaké to muselo být kruté probuzení pro rudé mocipány, když se tak ohromná nezákonná manifestace udála pod jejich bystrým okem. Pomsta přišla rychle a krutě. Většina činovníků si vysloužila po osmnácti letech v komunistických koncentracích a my, kteří opustili vlast, jsme obnovili orelskou činnost v zahraničí.

Pouti se také zúčastnili delegáti různých spolků jako prezident FICEPu senátor Achiel Diegenant z Belgie. FICEP je mezinárodní federace katolických sportovních organizací, která má čtyřmilionovou členskou základnu. Také se zúčastnili předseda německé sesterské organizace DJK Albert Schmidt, starosta slovenského Orla Josef Gálik, rada členů českého parlamentu v čele s místopředsedou Janem Kasalem, ministr Holáň, starosta Klubu českých turistů, prezident Asociace sportu pro všechny, generální sekretář Sazky Aleš Husák a mnoho jiných. Svatováclavskou orelskou župu v zahraničí zastupovali členové ze Spojených Států, Austrálie, Německa a Rakouska.

Oldřich Holubář

Úmysly mší sv. sloužených do uzávěrky Zvonu

6 září	za Jerry Kankrlíka	<i>Růžena Kankrlíková</i>
13 září	za Anastázií Rankin	<i>rodina Jelínkova</i>
20 září	za Jána Kovačika	<i>manželka Emília</i>
27 září	za Marii Jelínkovu k 50. narozeninám a celou její rodinu	<i>Václav Jelínek</i>
28 září	za zemřelou Miladu Havlíkovu a sestru	<i>rodina Krupkova</i>
29 září	za živou a zemřelou rodinu Čajánkovu	<i>Vít Fojtík</i>
30 září	za zemřelého Jiřího Smrčku pohřební mše sv.	<i>manželka Božena a syn Petr</i>
1 říjen	za zemřelého JUDr Vladimíra Dostála	<i>Růžena Bunžová</i>
4 říjen	za exilovou a krajanskou rodinu (česká kaple Washington DC)	
4 říjen	za zemřelého Jiřího Smrčku	<i>rodina Jelínkova</i>
7 říjen	za Josefa a Carolinu Fojtíkovu a dceru Marii	<i>Vít Fojtík</i>
9 říjen	za Josefa Bogara	<i>manželé Otrubovi</i>
11 říjen	za rodinu Králova a Širokých	<i>rodina Králova</i>
12 říjen	za zemřelého Jiřího Smrčku	<i>rodina Křenčíkova</i>
13 říjen	za zemřelého Jiřího Smrčku	<i>rodina Vostrubova</i>
14 říjen	za zemřelého Jiřího Smrčku	<i>Hermína Kubelková</i>
18 říjen	za zemřelé rodiče	<i>Vít Fojtík</i>

Nedělní mše sv. na příští období:

25říjen	za zemřelého Jiřího Smrčku	rodina Tomečkova
1listopad	za věrné zemřelé	listopadové úmysly
8listopad	za věrné zemřelé	listopadové úmysly
15listopad	za zemřelého Jiřího Smrčku	Marie Švírovská a rodina. a dcera Irena Vasilů s rodinou

Zemřeli:

Jiří Smrčka 26. září, Dr. Vladimír Dostál 23. září,
zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **Odpocinutí věčné,**
dej jim ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji.

Smrt neznamená vyhasnutí světla, ale spíše jako když nad ránem zhasínáme lampu, protože
přišlo svítání...

Blahopřejeme:

Jan Tomeček 21.září, Vlasta Krupková 24.září, Anička Tydlitátová 25.září, Stanislav Kotyza 1.října,
Marie Tomečková 5.října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9.října, Tina Pasáčková 10.října,
Miroslav Lebeda 20.října, Eva Večeřová 25 října, Patrik/Miriám Munzar 25.října, Margaret Holubář
26.října, Marie Jelínková ml.30.října, Brendan, Rudolf, Dominik Sikorjak 15.listopadu

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

Stanley Hoffmeister NY, Anna Alger MD

Díky vám, kteří jste doprovázeli a starali o Mgr Karla Kavičku během jeho pobytu v New Yorku

Několik užitečných internetových stránek v češtině nebo slovenštině:

Oficiální stránka katolické církve v ČR (obsahuje i denní <http://www.ktf.cuni.cz/~cbk/>

zprávy o životě církve v ČR)

Abeceda víry (velmi kvalitní)

<http://www.vira.cz/>

Elektronický časopis Getsemany

<http://www.clavis.cz/Getsemany/>

Slovenské katolické noviny

<http://www.katnoviny.sk>

Časopis litoměřické diecéze

<http://web.telecom.cz/zdislava/>

Stránka brněnského rádia

<http://www.proglas.cz/>

Katolický týdeník

<http://www.geocities.com/Athens/8685>

Sedmnáctá kapitola

Kněz praví na mši svým věřícím: "Příští neděli budu kázat o lži a chci, abyste si všichni přečetli
sedmnáctou kapitolu Marka."

O týden později se před kázáním ptá z kazatelny, kdo všechno četl sedmnáctou kapitolu. Zvednou se
ruce všech přítomných.

Kněz s úsměvem povídá: "Marek má jen šestnáct kapitol. Takže teď začnu kázat o hříchu lži."

(e-zine *Getsemany*)

KRAJANSKÁ RODINA U PANNY MARIE KARMELSKÉ V ASTORII - N.Y.
slaví v neděli 8. Listopadu 1998 v sále naproti kostelu (Newtown Ave, Astoria, NY)

*** MARTINSKÉ POSVÍCENÍ ***

V 10:30 hodin ráno - jako každou neděli **MŠE SVATÁ** v dolním kostele.

Od dvanácté se podávají občedy:

pečená kachna, zelí a knedlík, telecí řízek, bramborový salát, okurka

Odpoledne klobásy a párky

Kávy a chladných nápojů do libosti

A **CENY** jako vždy **OPRAVDU LIDOVÉ**

Od jedné do šesté hodiny odpoledne hraje k tanci **KRAJANSKÁ HUDBA**

BOHATÁ LOTERIE

Jednotné vstupné: **DVA DOLARY** za osobu

Prosíme naše obětavé dámy o příspěvek pečiva do bufetu.

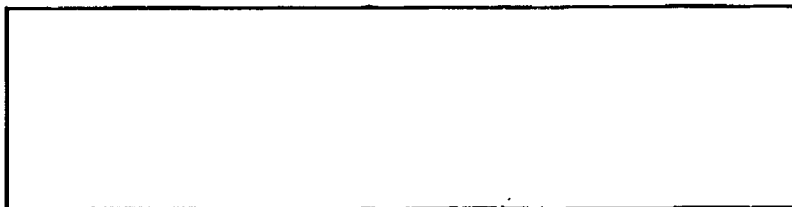
!!!PŘIJĎTE A PŘIVEĎTE SVÉ ZNÁMÉ!!!

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společná snídaně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54

ROSLYN NY 11576
PO BOX 387

ST. MARTY'S
ZVOŇ